

T. B. M. M.
İYİ PARTİ
GRUP BAŞKANLIĞI

Tarih: 7.09.2021
Sayı: 4345

50702

Dr. Arslan KABUKCUOĞLU
Eskişehir Milletvekili

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Aşağıdaki sorularımın, Anayasa'nın 98'inci ve TBMM İçtüzüğü'nün 96. ve 99. maddeleri gereğince T.C. Milli Eğitim Bakanı Sayın Mahmut ÖZER tarafından yazılı olarak yanıtlanmasını arz ederim. Saygılarımla. 7/09/2021

Dr. Arslan KABUKCUOĞLU
Eskişehir Milletvekili

Türkiye'de, ilk yükseköğretime giriş sınavının 1974 yılında gerçekleştirildiği, ortaöğretim kademelerine ilk geçiş sınavlarının ise sistematik olarak 1950'li yılların başlarında başladığı göz önünde bulundurulduğunda, merkezi olarak yürütülen bu sınavlara bugüne kadar milyonlarca insanın katıldığı ifade edilebilir (Baş, G. ve Kıvılcım, [2019]).

2020 verilerine göre, sadece üniversiteye giriş sınavlarına (Yükseköğretim Kurumları Sınavı [YKS]) 2.436.958 adayın başvuru yaptığı ve sınava giren 1.745.642 adayın kayıt yaptırmaya hakkına sahip olduğu görülürken, MEB tarafından uygulanan Liseye Geçiş Sınavına (LGS) ise 1.671.337 öğrencinin katıldığı görülmüştür (MEB, 2020).

Bu bağlamda, her yıl milyonlarca öğrencinin girdiği bu sınavlara ciddi anlamda emek, zaman ve parasal yatırımın yapılmakta olduğu söylenebilir. Öğrenciler isimleri anılan sınavlarda başarılı olabilmek adına küçük yaşlardan itibaren hatırı sayılır bir çalışma temposu içerisine girmekte; aileler de çocuklarının başarıları için önemli fedakârlıklar yapmaktadırlar. Sınava hazırlanma adeta bir maratona hazırlanma süreci şeklinde geçmektedir. "Öğrenciler duygusal açıdan en fazla ilgiye gereksinim duydukları bu dönemde katı bir disiplinle ulusal sınavlarda başarılı olmaları için yarışmaya zorlanmaktadırlar" (Karaşahinoğlu, 2015, s. 19). Pek çok öğrenci de aldıkları puanlar sonucunda, kontenjanların sınırlı olmasından dolayı istemediği okul ve programlara yerleşmekte; alınan bu sonuçlar gerek öğrencilerin kendilerinde gerekse ailelerinde derin hayal kırıklıkları ve üzüntüler oluşturabilmektedir. İfade edilen sınavlardan elde edilen sonuçlardan dolayı, pek çok öğrenci istemediği okul ve programlarda öğrenim görmek zorunda kalmaktadır. Alınan böylesi bir netice de, öğrencilerin hayatlarını olumlu ya da olumsuz olarak etkileyebilecektir. (Baş, G. ve Kıvılcım, [2019])

Türkiye'de 2003 yılından günümüze 18 yılda 6 kez Milli Eğitim Bakanı, 6 kez lise sınavları, 3 kez de üniversite sınavları değişmiştir.

Türkiye PISA sınavlarında 2003 yılında; fende 33, matematikte 35, okuduğunu anlamada 35'inci sıradayken, 2018 yılında; fende 39, matematikte 42, okuduğunu anlamada 40'inci sıraya gerilemiştir. OECD ülkelerinin ortalama puanı okuma becerileri alanında 487, fende 489, matematik alanında 489 hesaplanmış olup, Türkiye okuduğunu anlamada 466 puan, matematikte 454 puan ve fen bilimlerinde 468 puan ile OECD ortalamasının altındadır. Türkiye'nin uluslararası eğitim karnesi maalesef bu şekildedir.

50702

Dr. Arslan KABUKCUOĞLU
Eskişehir Milletvekili

Sonuç olarak, Türkiye bir sınavlar ülkesi olma özelliği göstermektedir. Türk Eğitim Sisteminde çoktan seçmeli teste dayalı merkezî sınavlar, eğitimde niteliksel gelişmeyi engellemektedir. Bu yüzden, öğretim kademeleri arasındaki geçişlerin sınava bağımlı olmaktan çıkarılarak, sınavı merkeze alan yaklaşımlar yerine, bilgiye ulaşma ve yaşamda kullanma felsefesinin esas alınması, toplumda hayat boyu öğrenme imkânları ve felsefesinin yaygınlaştırılması önerilmektedir. (Baş, G. ve Kıvılcım, [2019])

Bakanlığınızın “2023 Eğitim Vizyonu” belgesinde yer alan “Kademeler Arası Geçiş Sınavlarının Eğitim Sistemi Üzerisindeki Baskısı Azaltılacak” hedefini göz önünde bulunduracak olursak;

1. Sınavla öğrenci alan okulların kademeli azaltılması, sınavsız yerleştirme konusunda esnek modellerin geliştirilmesi için Bakanlığın bugüne kadar yapmış olduğu çalışmalar nelerdir?
2. Sınava olan ihtiyacın azaltılması için kamuoyunda yapılan çalışmalar nelerdir?
3. Ülkemizde uygulanabilecek bir sistem tespit edilebilmiş midir?
4. Bireysel eğitim modelleri üzerine herhangi bir çalışma yapılmış mıdır?